

Neljännän adventtisunnuntain rippipuhe ja saarna

Raamatunkäännös: KR 1933/38 **JÄSENNYS:** RIPPIPUHE SAARNA 1. KRISTUS
ELI VOIDeltu

2. JAHVE ELI HERRA

3. JEESUS-NIMEN HISTORIA JA MERKITYS

4. HERRA KOHTAA IHMISEN
ARMONVÄLIKAPPALEIDEN KAUTTA

5. JUMALA TARJOAA SYNTISELLE
ARMAHDUSTA

RIPPIPUHE

Veljet ja sisaret Jeesuksessa Kristuksessa. Tänään on neljäs adventtisunnuntai, jonka otsikko on: Herran syntymä on lähellä. Päivän evankeliumissa kuulemme neitsyt Mariasta, joka alkoi odottaa profeettojen lupaamaa lasta.

Luukkaan evankeliumissa kerrotaan enkeli Gabrielin ilmoittaneen tämän neitseestäsyntymisihmeen Marialle. Marian vastaus tähän ihmisjärjelle ja -kokemukselle käsittämättömään viestiin oli:

"Katso, minä olen Herran palvelijatar; tapahtukoon minulle sinun sanasi mukaan."

(Luuk. 1:38) Maria suostui omalle paikalleen Herran pelastavan tahdon välikappaleeksi. Hän ei vastustellut ja väittänyt vastaan. Tuo Nasaretin nuori neitsyt ei epäillyt Herran sanaa eikä ottanut omaa järkeään ylimmäksi auktoriteetiksi. Hän ei myöskään pelännyt ihmisiä, jotka saattaisivat tuomita hänet kivitettäväksi. Olihan avioliiton ulkopuolinen raskaus kuolemantuomion alainen rikos, raiskaustapaukset pois lukien.

Oletko sinä suostunut elämässäsi Herran tahtoon, kuulemaan Hänen sanansa vastaan väittämättä? Oletko nöyrästi ja kapinoimatta hyväksynyt Jumalan Sinulle antaman osan?

Laskelmoimatta sitä, mitä tuskaa ja ahdistusta se voi ihmisten keskellä ja tässä maailmassa sinulle tuottaa? Vai oletko uskonut enemmän omaan ymmärrykseesi kuin Jumalan sanaan? Onko oma järkesi ja päättelysi, omat tuntemuksesi olleet mielestäsi luotettavampia ja varmempia kuin Jumalan pyhä ilmoitussana eli Raamattu? Oletko uskonut ja halunnut elää todeksi sen, mitä Jumala sanoo? Vai onko ylin auktoriteetti sittenkin ollut se, miten sinun omasta mielestäsi asioiden pitäisi olla?

Oletko hätäillyt huomisesta, vaikka Jeesus vuorisaarnassaan yksiselitteisesti kehottaa meitä luopumaan tulevaisuudesta murehtimista: *"Älkää siis murehtiko huomisesta päivästä, sillä huomisen päivä pitää murheen itsestään. Riittää kullekin päivälle oma vaivansa."* (Matt. 6:34) Kun uskomme ja elämme Jumalan sanan mukaan, niin me heitämme kaikki murheemme Jeesuksen päälle - Hän pitää meistä kyllä huolen. (1. Piet. 5:7)

Oletko kantanut katkeruutta, kateutta tai vihaa sydämässäsi? Jumalan sana kehottaa meitä jättämään kaiken tuollaisen pois ja sitoutumaan koko sydämestämme Jeesuksen ristin tuottamaan anteeksiantamukseen ja uuteen elämään. Oletko himoinnut rahaa, valtaa tai muuta sellaista, mikä on jonkun toisen omaa eikä sinulle kuulu? Oletko sydämässäsi suostunut lihan himoihin? Oletko etsinyt synnin tuottamia hetkellisiä nautintoja siitä, mikä on Jumalan sanan kieltämää ja tuomitsemaa?

Herramme äiti Maria taipui Jumalan sanan ja tahdon alle. Mikä on Jumalan sana ja tahto synnissä syntyneitä ja syntiä monella tapaa tehneitä kohtaan? Mikä on Herran tahto meidän kohdallamme, jotka olemme langenneita? Jumalan yksiselitteinen ilmoitus ja tahto on, että koko syntikuorma tuodaan Jeesuksen ristin juurelle. Tämä koskee niin olemuksellista perisyntiä kuin siitä seurannutta huonoa elämää ja yksittäisiä lankeemuksia. Katuva ja syntisyyttään häpeävä saa jättää koko turmeltuneisuutensa Jeesukselle. Hän on kerran jo kaikesta tuosta rangaistuksen kärsinyt; rangaistuksen, joka kuuluisi minulle ja sinulle, mutta jonka Pelastajamme ihmisjärjelle käsittämättömän rakkauden tähden otti itsensä päälle. Sinäkin saat jättää koko syntikuormasi tuottaman häpeän, tuskan ja rangaistuksen Hänelle, joka ei itse synnistä mitään tiennyt. Käymme yhteen ääneen tunnustamaan syntimme sanoin, jotka alkavat "Oi Sinä kaikkein armollisin, ristiinnaulittu Herra Jeesus Kristus."

SAARNA

luvusta 8:

"Juutalaiset sanoivat Jeesukselle: 'Oletko sinä suurempi kuin isämme Aabraham, joka on kuollut?'

[...]

Jeesus sanoi heille: 'Totisesti, totisesti, Minä sanon teille: ennen kuin Aabraham syntyi, olen Minä ollut.'"

(Joh. 8:53, 58)

Mutta Jeesus ei siis ole ainoastaan Pappi, Profeetta, Kuningas ja Patriarkka, vaan Hän on enemmän.

2. JAHVE ELI HERRA

Kuka Jeesus siis on? Vastaus: Jeesus on Herra! Pyhän Raamatun kirjoitukset (VT + UT) eivät avaudu oikeaan suuntaan ihmisen järjen, ration, varassa.

”

Sentähden minä teen teille tiettäväksi, ettei kukaan, joka puhuu Jumalan Hengessä, sano: "Jeesus olkoon kirottu", ja ettei kukaan voi sanoa: "Jeesus olkoon Herra", paitsi Pyhässä Hengessä."

(1. Kor. 12:3) Näin kirjoittaa apostoli Paavali Ensimmäisessä Korinttolaiskirjeessä. Kukaan ei voi siis uskoa Jeesuksen olevan 'Herra' muuten kuin Pyhän Hengen vaikuttamana eli Pyhässä Hengessä. Ymmärtääksemme oikein sen valtavan, koko maailmankaikkeutta ja ikuisuutta syleilevän sisällön, joka kolmeen sanaan 'Jeesus on Herra' sisältyy, meidän täytyy tutkia Herra-sanaa VT:ssa.

Paavali kirjoitti kirjeensä kreikaksi, jossa Herra on Κύριος *Kýrios*. Kyrios-sana on puolestaan maailman ensimmäisen raamatunkäännöksen, kreikankielisen VT:n eli Septuagintan (LXX), käyttämä vastine heprean Jahve-nimelle. Tämä käännös on tehty noin vuonna 200 eKr. Egyptin Aleksandriassa. Tätä kreikankielistä VT:a tarvittiin, koska suuri osa juutalaisista asui diasporassa, se on hajaannuksessa kaukana Luvatusta maasta, eivätkä he enää osanneet arameaa, jolla Vanhaa testamenttia synagogassa selitettiin, Raamatun hepreasta puhumattakaan.

Alkuperäisessä heprean tekstissä on tuon Jahve-nimen kohdalla tarkkaan ottaen vain neljä konsonanttia: JHWH (hepr. יהוה), joista viimeinen h-kirjain on apukirjaimena merkitsemässä pitkää vokaalia. Tällaisia apukirjaimia tarvittiin, koska hepreankieltä on alun perin kirjoitettu pelkillä konsonanttimerkeillä. Keskiajalla tuota hepreankielistä jumalannimeä on virheellisesti alettu lukea myös muodossa Jehova. Sataprosenttisen varma ei lausumistapa

Jahwé

eli Jahve myöskään ole, mutta kielitieteellisesti ja historiallisesti se on kuitenkin kaikkein vahvimmin perusteltu tapa lausua tuo ns. tetragrammi eli 'nelikirjaiminen'.

Jahve-nimi on VT:n tärkein jumalannimi, se esiintyy noin 6700 kertaa. Nimenomainen Jumala-sana, monikollinen eli syvimmältään Jumalan kolmiyhteisyyttä tarkoittava אֱלֹהִים

Elohím

, esiintyy noin 2600 kertaa.

Elohím

-nimen lyhyempi yksikkömuoto

אֱלֹהֵי

Elóah

, esiintyy vain 57 kertaa, ja kaikkein lyhyin muoto

אֱלֹ

El

, 235 kertaa. Monissa erisnimissä tuo

El

- eli Jumala-sana toki myös esiintyy: Israel, Samuel, Joel, Elia, Elieser jne. Itse Herra-sana

אֲדֹנָי

Adonái

, esiintyy 425 kertaa. Sekin on muodoltaan monikollinen ja tarkoittaa samoin kuin

Elohím

-nimi Jumalan kolmiyhteisyyttä. Jumalannimi 'Kaikkivaltias'

אֱלֹהֵי

Shadái

, esiintyy 48 kertaa.

Jahve-nimeä käytetään VT:ssa siis kaksi kertaa useammin kuin kaikkia muita Jumalan nimiä yhteensä. Ei ole väärin sanoa, että VT on kirja Jahvesta ja Hänen teoistaan, sanoistaan sekä kansastaan.

Jahve-sana on kielellisesti verbi eli teonsana. Kantasanana eli juurena siinä on olla-verbi, hepr.

הָיָה

hajá

, ja muoto on imperfekti (yks. 3. mask.), joka hepreankielessä tarkoittaa ei-päättynyttä tekemistä. Yksinkertainen käännös Jahve-nimestä olisi: 'Hän on'. Tai jos vielä tarkemmin tutkitaan, niin se on aikaansaapa (kausatiivinen) muoto (hif'il), joka käännettäisiin 'Hän vaikuttaa olemisen'. Hepreankielessä olla-verbin merkitys on joka tapauksessa paljon dynaamisempi eli voimakkaampi ja aktiivisempi kuin suomenkielen verrattain passiivinen olla-sana. Mahdollinen on myös käännös 'Hän elää'.

Hepreassa imperfekti tarkoittaa sellaista tekemistä, joka on alkanut menneisyydessä ja jatkuu vielä nyt. (Ei ole päättynyt, ei ole tullut täydelliseksi = imperfektum. Länsimaisissa kielissä imperfektillä on erilainen merkitys.) Ilmestyskirjassa (Ilm. 4:8) on selitetty tämän Jahve-nimen imperfektinen eli menneisyydessä alkanut ja vielä jatkuva merkitys: *"Pyhä, pyhä, pyhä on Herra Jumala, Kaikkivaltias, joka oli ja joka on ja joka tuleva on."*

Sanat 'joka oli ja joka on ja joka tuleva on' voidaan ilmaista hepreankielellä siis yhdellä sanalla: Jahve. Samoin tuttu kohta Ilmestyskirjan alusta (Ilm. 1:8):

"Minä olen A ja O", sanoo Herra Jumala, joka on ja joka oli ja joka tuleva on, Kaikkivaltias."

Kun UT käyttää Jeesuksesta nimitystä *Kyrios*, niin kyseessä on yksiselitteisesti Jeesuksen yhdistäminen ja identifioiminen eli samaistaminen VT:n Jahveksi. Tämä asia on niin valtava ja ihmisjärjelle käsittämätön - Jeesus on samanaikaisesti ihminen ja VT:n Jumala - että sen voi uskoa vain Pyhässä Hengessä eli Pyhän Hengen valtaamana ja vaikuttamana. Ja kun äsken sanoimme, että VT on kirja Jahvesta ja Hänen teoistaan, sanoistaan sekä kansastaan, niin voimme nyt samalla myös todeta: VT on kirja Jeesuksesta ja Hänen teoistaan, sanoistaan sekä kansastaan. Kun luemme VT:n Herrasta eli Jahvesta, luemme samalla myös Jeesuksesta. Kun opimme tuntemaan VT:n Herra Jumalaa, opimme silloin tuntemaan Häntä, jota UT:ssa puhuttelemme Herrana Jeesuksena.

Joka lausuu sanat 'Jeesus on Herra' Pyhässä Hengessä, sanoo nuo sanat nimenomaan siinä merkityksessä, että tunnistaa ja tunnustaa Jeesuksen Israelin Jumalaksi, Vanhan liiton Herra Jahveksi. Meillä ei ole kahta eri Herraa: yksi VT:n Herra ja toinen UT:n Herra. On vain yksi Herra - Herra Jeesus Kristus on läsnä ja vaikuttamassa niin Vanhan kuin Uuden liiton historiassa ja kirjoituksissa. Tällä emme kiellä kolmiyhteistä Jumalaa. Tunnustamme yksimielisesti: siellä missä on Herra Jeesus, siellä on myös Herra Isä ja Herra Pyhä Henki. Isä on Jumala ja Poika on Jumala ja Pyhä Henki on Jumala. Ja kuitenkin on vain yksi Herra ja on vain yksi Jumala. Tunnustamme ja uskomme ykseyden kolminaisuudessa ja kolminaisuuden ykseydessä.

3. JEESUS-NIMEN HISTORIA JA MERKITYS

Jeesus-nimen alkuperäisin hepreankielinen muoto on יהושע *Jehoshúa*. Suomeksi se tunnetaan muodossa Joosua. VT:n sivuilta löydämme myös Joosua-nimen lyhyemmän aramealaisen muodon

ישוע

Jeshúa

(Neh. 8:17). Tämä lyhentymä johtui siitä, että kurkkuäänteitä ei arameassa enää kunnolla lausuttu. Siten h-kirjainkin (

ה

he

) alkoi mykistyä ja sen myötä sanan alkuun jäi lopulta vain

je

-tai

jo-

tavu eli

Jeshua

tai

Joshua

. Ja kun aramea 500-luvulta eKr. alkaen tuli juutalaisen kansan äidinkieleksi, niin tätä aramealaista muotoa

Jeshua

alettiin käyttää myös hepreaa kirjoitettaessa ja puhuttaessa. Tämä Joosua-nimen lyhyempi aramealainen muoto

annettiin

rakkaan Vapahtajamme nimeksi.

Myös *Joshua* jäi elämään. Kun Hieronymos 400-luvun alussa käänsi Raamatun latinaksi, niin hän oli Galileassa opiskelemansa heprean kautta päätenyt käännöksessään latinalaiseen muotoon 'Josue', jonka mukaisesti myös monet erityisesti länsimaailman raamatunkäännökset käyttävät Jo-alkuista muotoa: engl. Joshua, ruots. Josua, ransk. Josué, saks. Josua, suom. Joosua (Biblia Josua).

Jehoshúa-nimessä on kuitenkin myös toinen kurkkuääne, nimen viimeisenä kirjaimena (י *áin*)

Jeesus Kristus

By Juha Muukkonen
17/12/2016

. Siksi nimen loppuun lausutaan hepreassa oikeastaan sanaan kuulumaton ylimääräinen a-vokaali, ns. varastettu a (hepr.

patách gnuvá

). Kun tämäkin kurkkuäänne (

áin

) arameassa mykistyi, niin myös siihen liittyvä a-vokaali katosi ääntämyksestä. Jäljelle jäi lyhyt muoto

Jeshú,

joka kuitenkin yhä edelleen kirjoitettiin

jod-shin-vav-áin

(

ישו'

)

. Vokaalimerkithän tulivat hepreaan vasta keskiajan alkupuolella, 600-luvulta alkaen. Tätä aramealaista lausumistapaa '

Jeshu'

on käytetty sekä arameaa että hepreaa puhuvien juutalaisten keskuudessa Nasaretin puusepästä aina meidän päiviimme asti. Tänäkin päivänä enemmistö hepreaa puhuvasta juutalaisesta kansasta tuntee hänet nimellä

Jeshu.

Ikävä kyllä tämän *Jeshu*-nimen lausutun muodon konnotaationa eli sivumerkityksenä on ollut myös häpäisevä, suorastaan kiroava merkitys 'hänen nimensä ja muistonsa tulkoon pois pyyhityksi' (hepr. *jimách shmo vezichró*, akronyymi יש'). Tämän

mukaisesti Jeesus-nimen kirjoitusasusta jätettiin pois sanan lopussa oleva

áin

(

ל

).

Kristityt lähetyssaarnaajat toivat 1900-luvulla Israeliin takaisin historiallisen hepreankielisen *Jeshúa*

-lausumistavan, jota ei oltu lähes kahteen ja puoleen tuhanteen vuoteen juutalaisten keskuudessa käytetty. Jeesuksen aikana siis käytettiin lyhyempää muotoa

Jeshu.□

Vasta meidän päivinämme on Israelissa oppikirjoihin, historiasta kertoviin tauluihin museoissa jne. alettu lisätä takaisin Jeesus-nimeen kuuluvaa

áin

-kirjain.

Jeesus Kristus

By Juha Muukkonen
17/12/2016

Myös sanan alussa oleva j-konsonantti on arameassa mykistynyt i- ja e-vokaaleiden edessä. Siksi heprean kielen sanasta *Jisrael* tuli jo varhain arameaa puhuvien keskuudessa *Israel*, *Jitsc hak*

nimestä

Itschak

(lisak),

Jeshaja

-nimestä

Eshaja

(Jesaja, Esaias) jne. Samoin ei myöskään

Jeshu

-nimen alussa oleva j-kirjainta lopulta enää arameassa lausuttu. Arameassa tulikin Jeshu-nimen rinnalle myös lausumistapa

Eshu.

Nykyarameassa Jeesuksen nimi on murteesta riippuen joko

Esho

tai

Isho

.

Kun Vanha testamentti käännettiin hepreasta kreikankielelle kolmannella vuosisadalla ennen Vapahtajamme syntymää (LXX eli Septuaginta), alkuperäinen Joosua-nimi (hepr. *Jehoshúa*) lausuttiin silloin arameaa äidinkielenään puhuvien ja Raamatun hepreaa taitavien juutalaisten kesellä muodossa lyhyesti muodossa

Jeshu.

Jotta vieraskielisiä erisnimiä voitaisiin kreikan kielessä taivuttaa (Jeesuksen, Jeesukselle, Jeesusta), niin usein vokaaliin päättyvien nimien perusmuotoihin lisättiin loppuun

s

-kirjain, konsonanttiin päättyviin nimiin

-

os

- tai -

es-

pääte.

Siksi Juuda-nimestä tuli Juudas, Saul-nimestä Saulos, Joonanimestä Joonas, Jesaja- eli aramealaisittain myös Esaja-nimestä Esaias, Hiskianimestä Hiskias, Jeremia-nimestä Jeremias, Barabbanimestä Barabbas, Barnabanimestä Barnabas, Jochanan-nimestä Johannes jne. Kreikankieliseen VT:in Joosua eli silloinen '*Jeshu*' on tämän mukaisesti käännetty muotoon 'Ιησουϋς

esúus

(LXX 2. Moos. 17:9).

Je

Tästä Septuginta-käännöksen mukaisesta *Jeesúus* nimestä tulee myös latinan ja muiden länsikielien tapaan myös suomen kielen muoto 'Jeesus', joka on hyvin lähellä sitä yli 2200 vuotta vanhaa kreikkalaista muotoa

Jeesúus

Myös Jeesus-nimi tarkoittaa Jahvea. Jeesus- eli alun perin heprealaisessa *Jehoshúa*-nimessä on kaksi osaa: ensiksi teoforinen eli jumalannimeä kantava osa

Jeho-

(tai pelkkä

Je-

), joka on lyhennys Jahvesta, ja toiseksi pelastaa-verbi, hepr.

יֵשׁוּׁ

jashá

. Jeesuksen nimi tarkoittaa: Joko 'Jahve on pelastus' tai 'Jahve tuottaa pelastuksen' eli 'Jahve pelastaa' Tässäkin on aikaansaapa eli kausatiivinen verbimuoto (hif'il), kuten mahdollisesti on myös Jahve-nimessä itsessään. Kun tunnustamme Jeesuksen nimeä, tunnustamme samalla Jahven nimeä ja yksin Hänen aikaan saamaansa pelastusta. Yksin Vanhan liiton Jahvessa, Aabrahamin ja lisäksi ja Jaakobin Jumalassa, meillä on pelastus. Tämä tiiviisti ja tarkasti yhdellä sanalla:

Jeshúa

eli Jeesus!

4. HERRA KOHTAA IHMISEN ARMONVÄLIKAPPALEIDEN KAUTTA

Tein aluksi kysymyksen, kuka Jeesus on. Vastaus nyt selvä: Hän on lihaan tullut iankaikkinen Jumala, taivaasta maan päälle astunut kirkkauden Herra, neitsyestä ihmiseksi syntynyt kaikkivaltias Luoja. Mutta miten me vajavaiset ihmiset, jotka olemme maan tomua, langenneita ja syntisiä, voimme kohdata tällaisen pyhän Jumalan? Tätä kohtaamista varten Herra on ihmiseksi tultuaan asettanut meille Uuden liiton jumalanpalveluksen ja armonvälineet. Armonvälineitä ovat Jumalan sana ja sen saarna, rippi, kaste ja ehtoollinen sekä apostolinen paimenvirka, joka näitä armonvälineitä hoitaa. Seurakunnan keskellä, Jumalan profeetallisen ja apostolisen ilmoituksen kautta, saamme elää nämä todeksi. Armonvälineiden kautta saamme ottaa vastaan itse elävän Jumalan, lihaksi tulleen Jumalan Sanan, se on Herran Jeesuksen Kristuksen.

Voidakseen kohdata syntisen ja kuolevaista lihaa olevan ihmisen Jumala tuli itse materiaan, syntyi ihmiseksi. Herra käytti materiaa, ihmisen ruumista, välikappaleena, jotta katoavaisuuden alla elävä langennut ihminen voisi olla Hänen kanssaan yhteydessä. Kaikkivaltias syntyi veljeksemme, jotta voisimme Hänen kanssaan seurustella – niin kuin ihminen ihmisen kanssa.

Pyhää iankaikkista Jumalaa ei voi kohdata suoraan ja ilman välineitä 'hengessä ja hurmoksessa'. Luther kirjoittaa luterilaisiin tunnustuskirjoihin kuuluvissa Schmalkaldenin opinkohdissa: *"Meidän täytyy siis pitää lujasti kiinni siitä, että Jumala ei tahdo olla tekemisissä ihmisten kanssa millään muulla tavalla kuin sanan ja sakramenttien välityksellä. Kaikki se, mitä ilman sanaa ja sakramenteja Henkenä ylistetään, on itse Perkeleestä. Mooseksellakin Jumala ilmestyi ensiksi palavana pensaana ja suullisen sanan kautta. Yksikään profeetta, Elia sen paremmin kuin Elisakaan, ei ole saanut Henkeä erillään Kymmenestä käskystä. Johannes Kastaja sikisi vasta kun Gabriel oli sanonut sanan, ja hän potkaisi äitinsä kohdussa vasta kuultuaan Marian äänen."* (Schmalkaldenin opinkohdat, Kolmas osa, kohta 8. Rippi)

Jumala voidaan tavata siis Pyhässä Raamatussa (J-U JU, M-A MA, L-A LA, JUMALA!) ja tuon Jumalan sanan yksittäisiin ihmisiin kohdistavissa sakramenteissa. Pyhä Kaste ja Herran Pyhä Ehtoollinen ovat lihaksi tullutta eli materiaan liittynyttä, se on aineeseen yhdistynyttä, Jumalan sanaa. Herra kohtaa meidät sanassaan, joka osoittaa sekä synnin että tuo mukanaan armon. Raamattu näyttää niin ihmisen vääryyden kuin lahjoittaa sanan kautta Jumalan vanhurskauden.

On oikein ja autuaallista täytyä Pyhästä Hengestä sekä laulaa ylistysvirttä ja hallelujaa! Herralle. Mutta tämä Hengen saaminen ja kiitos ovat vain seurausta siitä, että olemme ensin saaneet armon ja suosion Jumalan edessä sanan ja sakramenttien kautta; olemme lain sanan synnyttämän hädän edessä turvautuneet Jeesuksen nimeen ja ansiottomaan armoon. Emme me kohtaa Jumalaa ja pääse Hänen lähelleen ylistämällä ja palvomalla, vaan me ylistämme ja palvomme Herraa Jeesusta siksi, että olemme päässeet Hänen syliinsä kuullessamme ja uskoessamme Hänen sanansa lupaukset.

5. JUMALA TARJOAA SYNTISELLE ARMAHDUSTA

Herran sana tuomitsee synnin ja armahtaa sen, joka uskoo Jeesuksen, Jumalan ainosyntyisen Pojan, vereen ja ylösnousemukseen. Kuinka on sinun laitasi? Tunnistatko ja tunnustatko Jeesuksen Herraksi eli Israelin Jumalaksi, Jahveksi? Tunnistatko ja tunnustatko myös sen, että olet sydänjuuriasi myöten syntiinlangennut ja Jumalan edessä iankaikkisen tuomion ansaitseva kapinoitsija? Onko sinun sisimmässäsi synnihätä? Pelkäätkö pahojen tekojesi, sanojesi ja ajatustesi tähden pyhän ja vanhurskaan Tuomarin eteen astumista?

Jos tiedät ja tunnustat olevasi oman elämäsi tähden kadotettu, niin silloin saat myös lohdun evankeliumista: Jumalan Poika tuli alas taivaasta ja syntyi ihmiseksi maailmaan juuri sinun tähtesi. Luvattu Messias eli synnittömän elämän ja tuli ristipuulla hirvittävästi kidutetuksi sekä alas syvimpään helvettiin heitetyksi, jotta juuri sinä tuolta kadotukselta välttyisit. Jeesus nousi ruumiillisesti ylös kuolleista, jotta juuri sinun hautasi kerran tyhjenisi; jotta sinä saisit uuden ja puhtaan ruumiin, jossa voisit iloita ja riemuita taivaassa ikuisesti. Juuri sinä, joka nyt tätä syntisi tunnustavana kuulet tai luet, saat täydellä varmuudella uskoa omalle kohdalle Jeesuksen sanat: *"Poikani, tyttäreni, ole turvallisella mielellä. Sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi."* Tämä on varmasti totta. Aamen.